

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE RATTENVANGER VAN HAMELN

Toneelstuk in twee delen voor de jeugd

door

Gaston van der Gucht

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2001

Nr.1366

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE RATTENVANGER VAN HAMELN* op te voeren moet de naam van auteur *GASTON VAN DER GUCHT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1983 Toneelfonds J. Janssens/Gaston van der Gucht
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het toneelstuk "De Rattenvanger van Hameln" werd gecreëerd door het Reizend Jeugdtheater Nele van Wetteren, in een regie van de auteur, in 1979 en werd vijf jaar doorgespeeld in diverse opvoeringen.

Acteur 1 : Luc de Gelder

Acteur 2 : Gaston van der Gucht

Acteur 3 : Jos van den Bossche

Acteur 4 : Luc Vernimmen / Jean Paul Vermeire

Als je weet dat toneel een "spel" is van conventie en van afspraken, dan begrijp je dat dit stuk met enkele acteurs kan (en moet) gespeeld worden.

PERSONAGES:

Acteur 1 : Pierlewiet

Acteur 2 : De directeur

De bakker

De burgemeester

Acteur 3 : De agent

De mulder

Acteur 4 : Rat

Sterke Jef

Er is ook figuratie mogelijk en de kinderen uit de zaal spelen een actieve rol.

E E R S T E   B E D R I J F.

De scène is leeg, afgeboord met neutrale doeken. Kinderen in de zaal. Weinig licht. Pierlewiet klautert op het toneel met valies en instrument. Hij speelt trompet. Hij is droevig. Hij gaat rustig in het licht van een schijnwerper zitten, bemerkt zelfs de kinderen rondom hem niet en begint te spelen. Hij speelt het gekende liedje van de clown "O, mijn papa !"

De teaterdirekteur komt woedend opgelopen.

DIREKTEUR: Eruit jij ! Eruit !

PIERLEWIET: Eruit ? Waarom moet ik eruit ?

DIREKTEUR: Eruit !

PIERLEWIET: Jaaaar..... Waarom ?

DIREKTEUR: Daarom.

PIERLEWIET: Daarom, dat is geen antwoord. Daarom dat is geen reden.

DIREKTEUR: Geen reden ? Geen reden ?

PIERLEWIET: Geen geldige reden. Geldige reden.

DIREKTEUR: Ik zal je straks een paar geldige reden rond je kop geven.

PIERLEWIET: (naar publiek) Zie je, zo zijn ze nu allemaal. Ze hebben helemaal geen reden om zich kwaad te maken als een kikker. Ze zwellen gewoon op omdat ze kleine balonnen zijn. Wind erin. Niets anders dan wind.

DIREKTEUR: Durf jij te zeggen dat ik.... dat ik een windbuil ben ?

PIERLEWIET: Wat kan ik anders zeggen ? Hoe stel je je aan ?

Kwaad als een stier voor een rode lap. Wat moeten de kinderen daar nu wel van denken ?

DIREKTEUR: De kinderen ? De kinderen geven mij gelijk.

PIERLEWIET: Vergeet het maar.

DIREKTEUR: Vraag het hen zelf.

PIERLEWIET: Wedden dat ze ongelijk geven.

DIREKTEUR: Dat denk je maar.

PIERLEWIET: Wacht, ik zal.....

DIREKTEUR: Ja maar, ja maar, zo niet kereltje. Jou ken ik wel. Je zou maar al te graag de kinderen tegen mij in het harnas jagen. Jou ken ik wel. De kinderen weten niet waarom ik kwaad ben. Ik zal

het even rustig uitleggen. Ga jij daar maar voorlopig ergens zitten en stoer mij niet terwijl ik bezig ben.

PIERLEWIET: O.K. Ik zwijg.

DIREKTEUR: Dag jongens en meisjes. Ik ben directeur Buyze. Ik ben de directeur van dit teater. Jullie komen hier vaak genoeg om mij te kennen. Ik loop al jaren in teaters rond. Maar ik vind dat er te veel lawaai gemaakt wordt in de teaters. Hij daar, bijvoorbeeld, jullie kennen hem wel, Pierlewiet, hij zit de ganse dag op die vervelende trompet te blazen.....

PIERLEWIET: Ik oefen.

DIREKTEUR: Oefenen ?

PIERLEWIET: Ja.

DIREKTEUR: Waarvoor ?

PIERLEWIET: Wij spelen teater binnenkort. De jongens en de meisjes zijn er allemaal voor naar de zaal gekomen.

DIREKTEUR: Toch niet om jou te horen blazen zeker ? Zeg jongens, zijn jullie naar hier gekomen om hem te horen blazen ?

KINDEREN: .....

PIERLEWIET: Zie je wel.

DIREKTEUR: En ik wil niet dat er hier geblazen wordt. Ik gooi je eruit. Deze middag heb ik niet eens behoorlijk kunnen slapen en als ik niet geslapen heb dan heb ik altijd zo'n vreselijke hoofdpijn. Ik moet kunnen rusten.

PIERLEWIET: Ik wil je niet storen, directeur, maar ik moet toch kunnen oefenen.

DIREKTEUR: Aai, zwijg over oefenen. Ik hoor gewoon niet meer van al je lawaai.

PIERLEWIET: Je zal vanmiddag nog wat anders horen.

DIREKTEUR: Ik ?

PIERLEWIET: Ja, jij. Tenminste als je hier blijft.

DIREKTEUR: Natuurlijk blijf ik hier, dit is mijn schouwburg.

PIERLEWIET: Nu dan mag je het wel weten, wij spelen hier vandaag toneel.

DIREKTEUR: Maar daar weet ik niets van.

PIERLEWIET: Dan weet je het nu. De kinderen zijn ervoor gekomen, nietwaar jongens ?

KINDEREN: .....

DIREKTEUR: Halt, halt, halt. Ik ben hier de baas. Dit is mijn schouw-

burg. Ik herhaal het voor de laatste maal, jij vliegt hier buiten. Er is hier geen toneel vandaag. Jongens en meisjes, jullie kunnen allemaal lekker ophoepelen, er wordt hier vandaag geen toneel gespeeld. Loop een beetje door de stad of ga hier of daar een film kijken maar toneel in deze schouwburg is er vandaag niet.

PIERLEWIET: Halt directeur, dat is niet fair. De kinderen zijn geïnviteerd.

DIREKTEUR: Maar er zijn geen decors, er zijn geen acteurs en geen actrices, er is geen stuk. Er is niets of niemand.

PIERLEWIET: Ik ben er en jij bent er.

DIREKTEUR: Jou wil ik niet meer zien. En daarbij met twee man speel je geen toneelstuk.

PIERLEWIET: Maar de kinderen doen mee. Wacht een ogenblik. Dag jongens speel je mee ?

KINDEREN:.....

PIERLEWIET: Mooi, dan zijn wij met heel veel om toneel te spelen. (Een beetje weemoedig) Zie je, eigenlijk ben ik een clown. Mijn vader heette August en die was een clown en mijn grootvader heette ook August en hij was eveneens een clown. Mijn broer die heet..... August en..... ja, juist, die ook, hij was ook een clown. Alle clowns heten August en daarom heet ik Pierlewiet.

DIREKTEUR: Nu zie je, kinderen, wat voor een snul die Pierlewiet is. Alle clowns heten August en daarom heet ik Pierlewiet. 't Is om je een bult te lachen.

PIERLEWIET: Lach maar, het is zo. De andere clowns, mijn collega's spelen in het cirkus en ik, ik speel teater, gewoon, meestal voor kinderen, met mijn trompet, gewoon omdat ik het graag doe. (Hij speelt terug op zijn trompet "O mijn papa."

DIREKTEUR: Nu is het genoeg Pierlewiet. Als jij een behoorlijke clown was dan stond je nu op de piste van het cirkus. Maar neen, je blijft hier op mijn zenuwen werken. Als dit nog lang duurt krijg ik vast een toeval. Eruit, mijn geduld is ten einde. Ik wil je niet meer zien. Ik wil je niet meer horen.

AGENT: (op) Wat is dat hier voor lawaai ? De burgemeester laat zeggen dat hij dat lawaai beu is. Dat knallen van de brommers, dat ronken van de auto's, dat lawaai van de kinderen, dat...

PIERLEWIET: Dat gesnurk van de agenten.

AGENT: Oppassen kereltje. Je beledigt een agent in het uitoefenen

van zijn functie.

DIREKTEUR: Precies agent, dat is zo. Hij beledigt ook een directeur in het uitoefenen van zijn functie.

AGENT: Dat is niet waar, daar protesteer ik tegen. Wij moeten hier vandaag toneel spelen.

DIREKTEUR: Dat kan niet. Ik heb geen stuk.

PIERLEWIET: Dan maken wij er een.

DIREKTEUR: Wie ?

PIERLEWIET: Jij en ik en de kinderen.

DIREKTEUR: Maar wij zijn geen auteurs, wij zijn geen schrijver, wij kunnen geen stuk maken.

PIERLEWIET: Dat kunnen wij wel. Ik ken een heel mooi verhaal. Ik heb het al zo vaak verteld, overal waar ik kom en iedereen luistert met aandacht.

DIREKTEUR: Van Janneke en Mieke zeker ?

AGENT: Of van de boze wolf ?

PIERLEWIET: Neen agent, wij kunnen jou je eigenlijke rol nog niet geven. Wij spelen gewoon het verhaal van "De rattenvanger van Hameln".

DIREKTEUR: Hahahaha !

AGENT: Hahahaha !

PIERLEWIET: Waarom lachen jullie ?

DIREKTEUR: De rattenvanger van Hameln !!! Je vergeet het bijzonderste man !

AGENT: Wij zijn niet in Hameln. Wij zijn in X.....

DIREKTEUR: Neen, dat ook niet. Wij hebben geen ratten.

AGENT: Neen, geen ratten.

DIREKTEUR: Hoe kun je nu de rattenvanger van Hameln spelen zonder ratten.

AGENT: Neen, dat gaat niet. Dat gaat absoluut niet.

DIREKTEUR: Laten wij ermee ophouden jongen. Neem dat lawaai-instrument van jou mee en verdwij. Ga elders waar ik je niet meer hoor. Met jou heb ik lang genoeg geduld gehad. Ik kan met jou niets behoorlijks aanvangen. Kom agent, je krijgt van mij een borrel.

AGENT: Ja, dat zal mij veel deugd doen. Mijn verkoudheid zal ermee genezen. (hoesten) Ja, eigenlijk drinkt een agent niet als hij op dienst is maar het is alleen omwille van mijn verkoudheid dat ik meega om een druppeltje. (Hoesten) En neem jij je spullen man en

verdwijnt. Het is in X..... rustig en de burgemeester houdt niet van lawaai. Als ik je nog hoor dan.....

PIERLEWIET: Wat dan ?

AGENT: Maak dat je wegkomt of ik word kwaad. En als ik kwaad word dan.... dan.... dan ben ik kwaad. Ik ga om mijn druppel. (af.)

PIERLEWIET: En toch moet het te doen zijn. (trekt de schouders op)
Ik haal mijn kotte (af)

RAT: (in de zaal) Natuurlijk is het te doen.

PIERLEWIET: (op met kotte.) Riep er iemand in de zaal ?

RAT: Ik.

PIERLEWIET: Wie ben je ? Kom vooraan dat iedereen je kan zien.

RAT: Ik heb mijn zondagspak niet aan.

PIERLEWIET: Hoeft ook niet om hier op de scène te komen. Ik heb ook mijn beste pak niet aan.

RAT: (Een veelkleurige plezierige landloper of een jonge spijkerbroek (blue-jean) met veelkleurige lappen op broek en jasje.)

Eigenlijk is dit mijn zondagspak, mijn pak voor in de week en mijn werkpak. Ik heb er maar één moet je weten. Ik hoef er ook niet meer
Ik ben zo gelukkig.

PIERLEWIET: Maar wie ben je eigenlijk ? En wat kom je hier doen ?

RAT: Ik heet rat. Ik kwam hier toevallig voorbij en hoorde de kinderen in de zaal. Waar de kinderen zijn daar moet ik ook zijn want daar is vreugde.

PIERLEWIET: Rat ?

RAT: Ja, rat.

PIERLEWIET: Dat kan niet.

RAT: Hoe, dat kan niet ?

PIERLEWIET: Een mens kan toch geen "Rat" heten ?

RAT: En waarom niet ? Er zijn er wel die Musje, en Ezeltje en Schaapje en Kauwgometje heten. Waarom zou ik dan niet Rat kunnen heten. Ik ben handig, vlug, gewiekst en leef van de overvloed van de anderen. Veel heb ik niet nodig: Een beetje zon, een beetje water, een lachend gezicht en een vriendelijk woord. In het dorp waar ik vandaan kom zijn de mensen blij als je "rat" zegt tegen de ene helft van het dorp en "muis" tegen de andere helft. Waarom zou ik dan niet "rat" kunnen heten ?

PIERLEWIET: Je hebt gelijk.

RAT: En waarom zouden wij dan niet "De Rattenvanger van Hameln"

spelen ? Wij kennen toch allemaal het verhaal. Het komt er toch alleen maar op aan dat wij het verhaal opnieuw vertellen en dat wij allemaal ergens meespelen.

PIERLEWIET: Goed, wij doen het.

RAT: Afgesproken, je zegt maar wat ik doen moet want ik ben landloper en geen toneelspeler. Laten wij afspreken dat jij de regisseur bent.

PIERLEWIET: Ach nee, het gaat weeral niet. Ik ben geen regisseur, ik heb nooit toneel aangeleerd.

RAT: Dan kan je er nu aan beginnen.

PIERLEWIET: Als je dieper nadenkt komen er altijd moeilijkheden.

RAT: Maken wij alles niet zelf een beetje moeilijk ?

PIERLEWIET: In Hameln bijvoorbeeld waren er wel duizend ratten.

RAT: Nu, wij hebben er een paar honderd. Je hoeft niet altijd meest te hebben.

PIERLEWIET: Waar vinden wij die paar honderd ?

RAT: De kinderen in de zaal.

PIERLEWIET: Hoezo ?

RAT: Kijk, als wij nu allen met de twee wijsvingers op de stoel voor ons trommelen dan is dat precies het geluid van duizende ratten op een zolder. Willen wij het eens proberen.

KINDEREN:.....

RAT: Mooi dat klopt. En nu nemen wij nog enkele kinderen op de scène en lopen altijd achter mij. Ik ben de hoofdman van de ratten en zij zijn mijn volgertjes.

PIERLEWIET: En ik heb als regisseur voor allen een kostuum in mijn koffer zitten.

RAT: Mooi, dat passen wij aan. Ondertussen kan jij ons een rattenliedje aanleren.

PIERLEWIET: Afgesproken.

(Rat helpt de kinderen aankleden, hij leert ze op een originele manier achter hem lopen. Pierlewiet leert de kinderen een liedje aan. Het liedje is kort en zeer vlug aangeleerd. Als het liedje goed gekend is speelt Pierlewiet het mee op zijn trompet.

Als wij samen ratje zijn
zingen wij zo vrolijk
Als wij samen ratje zijn
zingen wij zo blij

Refrein: Tralalala
 lalala
 Tralalala
 lalala

Het liedje wordt herhaaldelijk gezongen, wij zingen naar een orgelpunt toe. De ratten in de zaal (de kinderen) en de ratjes op de scène zingen en dansen mee.

De agent en de direktEUR kopen op. Het lied wordt nog een tijdje uitdagend - voortgezongen.

AGENT: Wat gebeurt hier ? Wat gebeurt hier ? Het lijkt wel of het jaarmarkt is.

DIREKTEUR: Of bal.

AGENT: Ik heb jullie al gezegd dat de burgemeester niet van lawaai houdt. Geen radiootjes, geen brommers, geen knalpotten aan de auto's.....

RAT: Daar heeft hij gelijk in. Groot gelijk.

AGENT: Gelijk ? Geef jij mij gelijk ?

RAT: Natuurlijk, honderd procent. Er is tegenwoordig zoveel lawaai dat je de liedjes van de vogels niet meer hoort.

PIERLEWIET: En dat je niet meer kunt nadenken.

RAT: Maar wij, wij zingen een lied. Een echt mooi lied. Vooruit jongens, daar gaan wij weer.

(De kinderen zingen opnieuw. Ondertussen spelen de jongens en de meisjes op de scène hun rolletje van "rat" reeds, en verschrikken zij de agent en de direktEUR, die maar voortdurend het spel willen stilleggen, de direktEUR tracht de zangers in de zaal te doen ophouden en de agent probeert de ratten van het toneel te verdrijven. Ze lukken natuurlijk niet.)

DIREKTEUR: (De kinderen op het teater bedoelend)

Maar wie zijn dat allemaal ?

AGENT: Wie zijn dat allemaal ?

DIREKTEUR: En wat doen jullie op mijn teater ?

AGENT: Wat doen jullie op zijn teater ?

RAT: Dat zijn de ratten. En ik, ik ben vader Rat. Ik ben de hoofdman. Ik leid mijn benden door de riolen van de stad.

AGENT: Welke stad ?

RAT: Hameln.

AGENT: Maar dit is Hameln niet. In Hameln ben ik niet bevoegd. Dit is X.....

PIERLEWIET: Zie je al deze kinderen hier zitten agent ? Die zijn naar hier gekomen om toneel te spelen. En.... wij spelen toneel. Wij spelen het verhaal van "De Rattenvanger van Hameln."

Dag jongens, speel je mee ?

AGENT EN DIREKTEUR: En wij ?

PIERLEWIET: Jullie ?

AGENT EN DIREKTEUR: Ja, wij ?

PIERLEWIET: Goed, jullie zijn de burgers van de stad. Ik, Pierlewiet zal in de stad onderdak zoeken en..... jullie spelen mee. Akkoord ?

DIREKTEUR: Ja, dan moeten wij wel. Ik ga mij verkleden.

AGENT: Ik ook. Tot straks ! (Willen weggaan, maar zien plots de kinderen weer. Komen na stille afspraak samen terug. Groeten.)

DIREKTEUR EN AGENT: Dag jongens, spelen jullie mee ?

KINDEREN:.....

(Alleen af. Alleen Rat blijft op het toneel. Hij komt alleen in de schijnwerper te staan. De muziek speelt heel zacht. Het is stil)

RAT: Zo, dan begint nu ons verhaal. Het is het verhaal van een heel rijke stad ergens in Duitsland. Hameln heet ze, maar het kan net zo goed het verhaal zijn van iedere stad waar de mensen overvloedig te eten en te drinken hebben.

(Terwijl Rat verder speelt bouwt hij met paravants het decor op) Kijk, hier hebben wij het huis van de mulder. Hij maalt het graan voor de ganse stad. Hij is rijk. Steenrijk. Maar gierig. Zijn naaste buurman is de bakker, bakker Bol. Bakker Bol en mulder Zak, twee voorname ingezetenen, van Hameln.

Het is een vroege morgen van een heerlijke lentedag. De vogeltjes fluiten, de wind waait de zorgen uit ons hoofd en daar op de veldweg, wat ziet mijn wakker rattenoogje daar op de veldweg ?

Daar komt de spijkerbroek. Spijkerbroek Pierlewiet met zijn trompet. Vlug, ratten moeten zich uit de voeten maken als hongerige landlopers aangewandeld komen. Ik maak dat ik wegkom.

(De straat staat opgesteld. Pierlewiet komt aangestapt. Hij stapt nog enkele pater op de scène door. Pantomine stapjes. Na de monoloog van Rat is hij opgekomen al spelend op zijn trompet. Wat speelt hij. Een lentelied natuurlijk. Nu wandelt hij stilzwijgend. Je kan ze zien dat hij kilometers loopt.)

PIERLEWIET: De morgenstond geeft goud in de mond. Ja, reeds twee uur ben ik aan het marcheren. Ik heb onder de blote hemel gesla-

pen en de sterretjes in de lucht keken toe of de koeien in de wei mij niet kwamen storen. Hummmmm ! Wat een heerlijke morgen. (Stapt verder. Legt plots de hand op zijn buik.) Wat voel ik hier ? Wat zegt mijn maagje ? Ik heb honger, zegt mijn maagje. Ja, eigenlijk ben ik daarvoor naar de stad gekomen. Ik dacht bij mezelf: Pierlewiet, in de wei vind je alleen maar gras. Dat is heel lekker voor de koeien maar niet voor de mensen. Dus: Je eet geen gras. Je stapt naar de dichts nabije stad en vraagt daar te eten. (Kijkt plots verrast op alsof er een kind in de zaal iets verkeerd heeft gezegd.) Wat zeg je ? Kopen ? Eten kopen ? Ach, je vergeet dat Pierlewiet straatarm is. Ik heb alleen dit, mijn trompet. Daarmee kan ik af en toe wel wat verdienen. Op de jaarmarkten bijvoorbeeld of de zondag na de mis of op een bruiloftfeest. Maar veel is dat niet. De mensen verstaan een artist niet. Nu is het al een hele tijd geleden dat ik nog wat verdiend heb. Dus.... geen geld is eten vragen. Dat is niet zo erg. De mensen leven hier in overvloed en ik heb vernomen dat de inwoners van Hameln zeer milde givers zijn. Dus, wie niet waagt, niet wint. Ik klop hier aan.

MULDER: Wie klopt er aan mijn deur ?

PIERLEWIET: Ik ! Ik ben het.

MULDER: Wie is "Ik" ?

PIERLEWIET: Pierlewiet, de muzikant. En hoe heet jij ?

MULDER: Zak. Mulder Zak.

PIERLEWIET: Mooie naam. Passend.

MULDER: Waarom klop je aan mijn deur ?

PIERLEWIET: Ik wou.....

MULDER: Waarom klop je zo vroeg aan mijn deur ?

PIERLEWIET: Vroeg ? Ik ben al twee uur op stap. De morgenstond geeft

MULDER: Goud in de mond. Dat liedje ken ik. Maar ondertussen slaapt heel Hameln nog.

PIERLEWIET: Neen toch ?

MULDER: Denk je soms dat ik lieg ?

PIERLEWIET: Neen, neen, natuurlijk niet.

MULDER: En wat wou je ? Je komt in ieder geval geen graan laten malen. Dat kan ik zo aan je zien.

PIERLEWIET: Neen. Neen, daarvoor kom ik niet.

MULDER: Nu dan, ik luister nieuwsgierig. Ik ben één en al oor.

PIERLEWIET: Ik kom vragen of je mij wat te eten kunt geven.

MULDER: Heb je geld ?

PIERLEWIET: Neen, geen geld. Ik ben zo arm als een luis.

MULDER: Geen geld, geen boter.

PIERLEWIET: Jammaar, ik hoef geen boter. Brood met kaas of spek wil

MULDER: O, daarvoor ben je aan de verkeerde deur man. Daarvoor moet je bij de bakker zijn. Die heeft brood in overvloed. En een stuk kaas of spek zal wel van de tafel vallen.

PIERLEWIET: Maar mulder Zak, ik.....

MULDER: En wil je mij aan mijn werk laten. Als ik niet maal dan zit morgen de ganse stad zonder brood.

PIERLEWIET: Maar mulder, ik.....

MULDER: Hiernaast is de richting. (af)

PIERLEWIET: Ze hadden mij gezegd dat hij gierig was, maar dat hij zo gierig is dat had ik toch niet verwacht. Nu, één zwaluw maakt de lente niet. Ik ga hiernaast eens kloppen. (klopt. Niemand antwoordt.) Wat zullen wij nu hebben ? Hier antwoordt niemand. Zou de bakker ook nog slapen ? Dat kan toch niet. Bakkers staan heel vroeg op. Als de inwoners van de stad aan de ontbijttafel komen willen ze verse koeken en heerlijke kramieken. (Klopt nogmaals. Geen antwoord. Dan barst Pierlewiet in lachen uit.) Maar hoe kan ik zo dom zijn ? Wie klopt er nu aan een bakkerswinkel ? Neen, neen, bij de bakker ja je gewoon de winkel binnen. Zo (Doet het. Het toneel is enkele seconden leeg. Dan wordt Pierlewiet op de scène gesmeten.)

BAKKER: (Kwaad) Wil je uit mijn winkel blijven gespuis !
Je hebt zeker al in het schof gezeten ?

PIERLEWIET: Maar beste vriend, je hebt het verkeerd voor. Ik ben Pierlewiet. Ik ben een eerlijk man. Absoluut geen dier, wat denk je wel. Ik kwam alleen een beetje brood vragen omdat ik honger heb.

BAKKER: Brood moet betaald worden. Onthoud dat bakker Bol u dat gezegd heeft. Brood moet betaald worden.

PIERLEWIET: Maar ik heb geen geld.

BAKKER: Wie geen geld heeft moet niet eten. Ga elders schooien Niet in Hameln. Wij zijn niet gediend met gespuis van jou slag. Dat kunnen wij missen als de luizen.

PIERLEWIET: Je beledigt mij man.

BAKKER: Dat was de bedoeling. En maak maar vlug dat je hier wegkomt of ik stuur de hond achter je hielen.